

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De monacho Claraeuallis, qui non acquieuit recipere episopatum, cap. 29

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

LIBER SECVNDVS. 91

remanebit ibi virtus baptismi tui. Quod verbū puella audiens, & execrans, contra matrem spuit, fugiens ab illa: Prædictus miles, cū sit ætate iuuenis, nec tamen multum diues, virginem loco filiæ nutrit, volēs illam tradere viro, vel in aliquo locare monasterio. APOLLONIVS: Quid dicturus est Episcopus Leodiensis in die iudicij, cū viderit hunc militem de virginis huius cōuersione gloriari? CÆSARIVS: Non est nostrum Episcopos iudicare, cū sæpe à multis multum, sine causa etiam quandoque iudicentur.

CAPVT XXVIII.

CLERICVS quidam Parisijs ante paucos annos *Episcopo* verbum terribile contra Episcopos locutus est, *rumonus* dicens: Omnia credere possum, sed vix credere *& peri-* possum, quòd vnquam aliquis Episcopus Alemanniæ *culum.* possit saluari. APOLLONIVS: Quare magis iudicauit Episcopos Alemanniæ, quā Episcopos Galliæ, Angliæ, Logobardiæ, vel Tusciæ? CÆSARIVS: Quia penè omnes Episcopi Alemanniæ vtrumque habent gladium, spiritualem videlicet & materiale; & quia de sanguine iudicant, & bella exercent, magis eos sollicitos esse oportet de stipēdijs militum, quā de salute animarum sibi commissarum. Inuenimus tamen ex ipsis Episcopis Coloniensibus, qui pontifices simul fuerūt & duces, aliquos fuisse sanctos, beatum videlicet Brunonem, sanctum Heribertum, & sanctum Annonem. Occasione verbi iam dicti clerici, recordor & alterius cuiusdam verbi, adhuc terribilius, à quodam defuncto, contra Episcopos prolati.

CAPVT XXIX.

IN Claraualle nostris temporibus monachus quidam in Episcopum electus est, quem cū electores requirerent, & ille onus suscipere renueret, imperium Abbatis eius vel Episcopi accessit, sed imperantibus non acquieuit: & cessatum est ab eo, atque non multo post defunctus; qui cuidam sibi familiari manifestè apparēs post mortē, requisitus de statu suo, & si aliquid timeret de illa inobediētia, respōdit: Nō, & adiecit: Si obediens fuisset, & Episcopatum illum susce-

92. DE CONTRITIONE

suscepissem, damnatus essem æternaliter: subiunxit, que verbum valde terribile: Ad hoc, inquit, iam devenit status ecclesie, ut non sit digna regi, nisi à reprobis Episcopis. APOLLONIUS: Sanctum Wilhelmum Bituricensem Episcopum, qui ante paucos annos defunctus est, esse de numero electorum, crebra eius testantur miracula. CAESARIUS: Puto illum verbum tam horribile contra Episcopos proferendo, respexisse ad multitudinem malorum, & ad raritatem bonorum, & quod eandem raritatem exigit malitia subditorum, sicut testatur sacra scriptura, dicens: Qui regnare facit hominem hypocritam, propter peccata populi. APOLLONIUS: Relinquatur ergo horum oratio, quia ea quæ residua sunt de contritione, audire desidero. CAESARIUS: Quod dictum est de puellis baptizatis, & de Episcopis, ad contritionem pertinet, quia in adultis sine cõtritione nihil operatur baptismus, & Episcoporum est, mederi contritis corde, confessiones illorum recipiendo, & pœnitentiam injungendo; unde quia pauci nostri temporis Episcopi in tali physica student, & practicam eius minus exercēt, iuste aliquando à subiectis & infirmis iudicantur.

Iob 34.

*Latius
sumit cõ-
tritionē,
ut etiam
cõprehē-
dat attri-
tionem.*

CAPVT XXX.

TEMPORE Frederici Imperatoris, aui huius Frederici, qui regnat, sedente Christiano Episcopo Maguntia, iuxta quendam Episcopum Longobardia, requisitus est ab illo, si nosset omnes Episcopij sui homines. Subridente Episcopo, ac respondente: Puto Episcopatum meum non minorem esse tota Longobardia; expavit bonus ac sollicitus Episcopus ille considerans periculum eius in reddenda ratione. APOLLONIUS: Et meritò, quomodo ergo vnus homo tot animas regere posset sine periculo? CAESARIUS: Visio quædam satis terribilis memoriæ occurrat, quæ & supradictis respondet, & nostris temporibus videtur esse impleta, cuius tenor talis est.

CAPVT